

fang paa det heromhandlede Omraade. I saa Tilfælde have vi i Analogi med, hvad der gjælder i fremmede Lovgivning, foreslaaet, at han saa skal komme under Politiets specielle Opfugt i et Afskrum af 3 Mar, saa at Politiet skal være bemyndiget ikke alene til at kjøbe Varer i hans Boutik til Undersøgelse, men skal være bemyndiget til at foretage Ofsersyn af Varerne, og det ikke blot i hans Boutik, men ogsaa paa de Steder, hvor de tilberedes, og i de Lokaler, hvor de opbevares. Der synes, naar en Mand een Gang har vist sig at være skyldig paa dette Omraade, da baade fra det Offentliges Side og i det Almenes Interesse at være Grund til en saadan Foranstaltning, og den, der eengang er domfældt for herhenhørende Misligheder af nogen Betydning, synes heller ikke at have Grund til at beklage sig over, at han ikke i Fremtiden kommer til at staa paa lige Fod med sine Medborgere i det allermindste indenfor det Afskrum, vi have foreslaaet. Jeg kommer nu til Lovforslagets § 4 angaaende det kemiske Laboratorium. Til denne er der stillet flere Vndringsforslag af Udvalget nemlig under Nr. 22 og Nr. 25. Meningen med Forslaget under Nr. 22 er kun at gjøre det tydeligt, at ikke alene Underretterne, som man navnlig skalde antage af Udtrykket Jurisdiction, men ogsaa Overretterne, naar der er Grund dertil, kunde paafalde det kemiske Laboratoriums Assistanse. Vndringsforslaget under Nr. 25 gaar ud paa, at det kemiske Laboratorium kan veilede de stedlige Undersøgere, altsaa Politiet eller hvem det ellers er, der foretager Undersøgelserne, en Foranstaltning, der vistnok maa betragtes som særdeles heldig. Hvad Vndringsforslaget under Nr. 21 angaar, der er stillet af Mindretallet under Nr. 1, saa er det kun redaktionelt begrundet paa det samme Mindretals Vndringsforslag under Nr. 1 til Affattelse af Lovforslagets § 1. Fremdeles er der Vndringsforslaget under Nr. 23, som er stillet af Mindretallet under Nr. 1, og jeg skal omtale dette med et Par Ord. Vndringsforslaget gaar ud paa, at der ogsaa skal tilstedses Private Afgang til at lade Undersøgelser foretage paa Laboratoriet. I den Henseende vil det ses, at der er en Klasse af Private, hvem efter vor Formening Afgang til Laboratoriet ubetinget bør tilstedses og det med lige Ret, som der kan være Tale om med Hensyn til de Undersøgelser, der begjæres af det Offentlige. De Private, som jeg her mener, ere de, som ere sigtede for at have begaaet en Lovovertrædelse. Lovforslaget foreslaar, at der skal efterlades den, hos hvem en Prøve udtages til Undersøgelse, en Del af denne Prøve individualiseret paa en saadan Maade, at han senere kan lade den undersøge til sin Betryggelse, hvis han skalde mene, at der ved den Undersøgelse, som er foretagen, skalde foreligge Misforstaaelser, Feiltagelser og deslige. Jeg nævner for et Exempel paa, hvorledes saadanne

Feiltagelser let kunne opstaa, og det forekommer mig at være en Selvsølge, at den, som er sigtet, og som paaftaar: Jeg kan med den Del af Prøven, som er ladet tilbage hos mig, bevise, at Sigteisen er uretfærdig, og at de Undersøgelser, der have fundet Sted, og det Resultat, som de have ledet til, bero paa en Feiltagelse, maa have Afgang til Laboratoriet for at faae den ham efterladte Del af Prøven undersøgt. Det fordrer den ligefremme Retfærdighed. Det Spørgsmaal, hvorvidt ingen Andre skulle have Afgang til Laboratoriet, tror jeg er mindre vigtigt. — Den ærede Justitsminister yttrede ved Sagens 1ste Behandling, at principielt kunde han ikke have Noget at indvende derimod, men naturligvis maatte en saadan Afgang dog være saaledes begrændset, at de Undersøgelser, der forlangtes af Private, maatte staa tilbage for Foretagelsen af de Undersøgelser, som det Offentlige havde begjæret. Man ser i Udlandet, at Undersøgelser ofte foranlediges ved de derværende forskjellige Laboratorier af Private, og det kan have sin Betydning; men de Private kunne naturligvis ogsaa gaa den Vej, at de henvende sig til Politiet og bede det sende Varerne ind til Undersøgelse. Det bliver omtrent det Samme; men jeg ønsker, for at undgaa enhver Misforstaaelse, at fremhæve, at det selvfølgelig ikke kan være Meningen, at det kemiske Laboratorium skal foretage Undersøgelser for Private under saadanne Omstændigheder, at de Private deraf kunne benytte sig til at gjøre Reklame. I og for sig kunde man maasse ikke have Noget at indvende mod, at Folk gjøre Reklame, naar de gjøre det paa en berettiget og rigtig Maade, men Sagen er den, at hvor udviklet Bidskaben end er i vore Dage, er den dog endnu ikke saavidt fremme, at den med fuld Sikkerhed altid er istand til at sige, hvad der findes i et vist til Undersøgelse indleveret Præparat, og hvorledes dette Præparat mulig er fremkommet. Dersom man vilde tillade en saadan Reklame, vilde man udsætte sig for, at det kemiske Laboratorium, al des Dygtighed ufortalt, kunde blive nødt til eller idetmindste kunde komme til at give Varer et Stempel, som de i Virkeligheden ikke fortjente. Jeg kunde oplyse dette ved Exempler; men jeg faar maasse senere Leilighed til at gjøre det, og for ikke at opholde det ærede Athinges Tid for længe, skal jeg for Delsliffet afstaa deraf. Fremdeles maatte det forstaaes saaledes, at Meningen heller ikke kunde være, at det kemiske Laboratorium skalde optræde som Konkurrent med private kemiske Laboratorier, saaledes, at det paa en Maade kom til at slæde disse i deres Virksomhed. Jeg veed ikke, hvormange saadanne der eksisterer, men jeg veed, at der er nogle, jeg skal ikke indlade mig paa at sige, hvor mange der har et anset Naan; men at indrette det kemiske Laboratorium, saaledes at det ved billig Betaling kom til at konkurrere med private Anstalter, kunde der naturligvis ikke være nogen Mening i. Jeg